

IN PACE IN DOMINUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA FACIES

PASER INVENTI SIBI DOMUM

ET TUUOR NUNUM ALTARIA

XXVII. ÉVF. 1927. FEBRUÁR.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYOIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYŰL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI
OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal 3pest, Üllői-tt 77.

Előfizetési ára egy évre 2 P 50 f.
Jelen példány 25 f.

Megjelenik minden hó ctején.

Stephanow nyomda és KÉZVIRÁGÓ T. S.

VERGO IPSUM. QUEM GENU

IT DEUM ADRAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPRITUS CONTRIBULAT

FLORABUNT SACERDOTES

PARCE POPELO TUO.

ELECTORUM CONSERVASTI CILIBUS NON SUM DIGNUS

TARTALOM: Dr. Mátrai Gyula: Örökmécsesek. — Klement Ilona: Meditáció. — Dr. Nagelreiter Alajos: Az Ujszövetség Mannája. — Király Ödönne: Ver Sacrum — Szent Tavasz. — Valkony Ferenc: Klári. — Oltáregyleti élet.

Felelet eucharistico-liturgikus kérdésekre.

1. kérdés: Coram exposito Sanctissimo litániára hivatalos a megyéspüspök vagy a pápai nuncius, kell-e a kóruson énekelni az «Ecce Sacerdos»-t?

Felelet. Nemesak nem kell, de nem is szabad, mert minden figyelemnek a legmértősebb Oltáriszentségre kell összpontosulnia.

2. kérdés: Ha coram exposito Sanctissimo, litánia előtt szentbeszéd is van és jelen van a megyéspüspök vagy pápai nuncius, kell-e kérnie a szónoknak áldást, mielőtt prédikálni megy?

Felelet. Nem kell, még akkor sem, ha a Sanctissimum elé odatették az előírás (elfődő-)zászlót. (Az elfődő zászlót helyesebb akkor az Oltáriszentség elé tenni, mikor a szónok a bevezető imádságot már elmondotta.) Általános szabály ugyanis, hogy «Coram Sanctissimo non datur benedictio» és ha a ritus kongregáció «dicséretesnek» mondotta, hogy az elfődött Sanctissimum előtt se használjon a pap biretumot, evidens, hogy az áldás tekintetében is a fenti véleményt favorizálja.

3. kérdés: Igen szépen kidolgozott ciboriumunk van és nincs szép ciboriumköpenyünk, nem jobb-e, ha engedjük érvényesülni szépségeit és nem használjuk a ciboriumköpenyt?

Felelet. Nem; mert a ciboriumköpeny előírás (Rit. Rom. Tit. IV. c. I. nr. 5.). Az egyszerű ciboriumköpeny is megfelel, sőt ez szabályszerűbb, mint az arannyal agyonhímzett vagy tarka színekkel «kifestett» velum. Nemrég a római Reparatrix apácák finom vászomból készült (belül selyembéléssel) fehér hímzéses ciboriumköpenyt ajándékoztak a Szentatjának. Öszentségének annyira tetszett e mosható ciboriumköpeny, hogy állandó használatra ezt kívánt házikápolnájába és még egyet csináltatott, hogy tisztítás idején váltani lehessen.

(Több kérdésre a jövő számban!)

Helyreigazítás: Budapesti fiókoltagyuleteinkhez küldött kimutatóinkba két hiba csúszott be, azért most helyesbítve jelentjük, hogy az erzsébetvárosi oltáregylettől 3 millió K, a Kada-utcai kisegítő kápolnában működni kezdett oltáregylettől pedig 585.000 K érkezett a központi pénztárba. Hasonló esetek elkerülése céljából biztos és nagyon kívánatos

orvosság, ha a pénz mellé kimutatót is küldünk, hogy a) kitő mennyi tagdíj, b) adomány, c) oe.-i perselyből mennyi folyt be az illető oltáregyesületnél. Mindezek a központban külön könyveltetnek és a feltekertett fiókoltagyuleti lapon a tagok neveinél levő rekeszekben feljegyztetnek.

Mi az Oltáregyesület? címen ügyes és kedves kis 4 lapos röpiratot adott ki az angyalföldi Oltáregyesület, hogy propagandát csináljon az egyesületnek. «Az Oltáregyesület imádkozó testület», «Oltáregyesületünk a szentségi Úr Jézus érdekeiért munkálkodó testület», «Oltáregyletünk a szentségi Úr Jézus testével táplálkozó testület» a magyarázó címei a kis röpiratnak, amely végül az oe. búcsújegyzékét is hozza. Nagyon követésre méltó példa!

Örökmécsesek.

AZ ÖRÖKMÉCSESEK az üres templomok egyetlen éber lakói. Ezek sohasem aludhatnak el. Ők az éjszakai szentségimádók, ők a hívők szeretetének otthagytott lángjai. Azért ihletnek a poézis legszebb gondolataival s azért oly drága szimbolumok a misztikus áhitat birodalmában.

1. Most mi is e kis lámpácskákra gondolunk. Mily gyönyörűek ezek az *oltár előtt*. Máskép — az oltártól elvonatkoztatva — nem tudjuk értékelni őket. Hivatásuk adja ezeknek a bájt. Ilyen elhivatottságod van neked is eucharisztikus lélek! Téged is kell, hogy elbájojon hivatásod szépsége. A te lelkedben sem lehet kialudnia a lángnak, amely a szeretet el nem fogyó olajából táplálkozik. Minden oltáregyleti tag örökmécsese a Legszenetebbnék. A templomi csak jelképe ennek a szívünkben formált igazi örökmécsestnek. Mily gyönyörű látvány ez a szentségi Jézusnak, amint a szentségházból körüljárja a házakat mindentlátó szeme. Ilyen örökmécsesek — hála Isten — állandóan égnék. Az oltáregyesület tagjai különös hivatásuknak vallják a legméltóságosabb Oltáriszentség imadását. Imaóráik kitöltik a napnak mind a huszonnégy óráját. Amikor az egyik imadási órája végeztével a templomi örökmécsestre bízva imadásának folytatását, ugyanakkor kigyullad egy másik hű szív lámpácskája. Így folytatódik ez óráról-órára, napról-napra, évről-évre. Amíg a világ állani fog, mindig fognak lobogni az örökmécsesek.

2. Nemrég egy éjjel falusi szekéren, koromsötéttségben papnélküli katolikus falucskán vitt keresztül utam. Gyönyörű nagy templomának ablakai világítottak. Egyetlen örökmécsest fénye hatalmasan érvényesülve szórta át sugarait rajtuk. A legszebb prédikációnál is hatalmasabban szólott szívemhez ez a kép. *Igen, Jézusom, látom, hogy itt vagy!* Bár mindenki *tudná* ezt ebben a faluban, jött önkéntelen a gondolat. Ilyen hivatása van az oltáregyesületi tagok szentségimadásának. Világosságot és fényt akarnak szórni a tabernakulum elé, hogy annak sugarai átrezegje-

nek a szemeken és belevilágítsanak a legsötétebb szívbe is s ott ezt a visszhangot keltsék: *Igen, Jézusom, tudom, hogy itt vagy!*

Mennél több öntudatosságot, mennél méltóbb magatartást a térdhajtásban, leborulásban a «Nagy Szentség» előtt való egész időzésben! Hadd világoskodjék példánk, külső jeléül a benső *öntudatos* áhitatnak és igazi imádó hódolatnak.

De ne elégedjünk meg ezzel. Vigyünk haza családjunkba is az örökmécse világosságát. Ragyogtassuk bele öntudatos eucharisztikus hódolatunk sugarát családjunk minden egyes tagjának a lelkébe. Minden családfőnek nemcsak a gyermekeit, hanem a férjét is meg kell nyernie ennek a boldogító hivatásnak. Nem szabad megijedni a nehézségektől. Sok türelemmel, okos szeretettel és Isten kegyelmében bizó imádsággal sikerülni fog.

Gyűjtsünk ilyen élő örökmécseket minél többet.

Dr. Mátrai Gyula.

✿ MEDITÁCIÓ ✿

Tik-tak, tik-fak, suhannak a percek,
Egy bágyadt csillag fénye reszket,
Beszállt az este.
Csend szülőanyja, vágyak melegágya...
Puha szárnyát lelkem kitarja
És elszáll messze-messze...

Miért vonz minden, ami szép?
Csillagsugáros esti kép,
Rokon a lelkem véled?
Mert több az árnya, mint a fénye,
S osztályrészem a harcok éjje,
S mert én is éjben élek?

Szeretem a hajnali biborsugarával,
De ha jó az este, szelid csendes árnyal:
Ez a csend az enyém.
Hűs szellőt hoz a harc hevére,
S pihen a lelkem játszva, kedvére,
Mint gyermek völgy ölén.

Ilyenkor enyém az egész mesevilág,
Csukott kelyhű szunnyadó kis virág,
Illatát nálam hagyja.
Magam vagyok, független úr,
Ki baráncolhat korláflanul:
Hová a vágya hajtja.

Tik-tak, tik-fak s amikor út az óra,
Visszaröppenek szobánkba újra...
És csendben medítálok.
Szobánk falán nőnek az árnyak,
Benőpesül, színes mesék várnak,
S nagy csillagvilágok.

Mint virágszirmok csendben ha hullnak,
Tik-fak, tik-fak, érzem úgy múltnak
Az órák és napok.
Útban vagyok «Szülőházámhoz»,
Jó Istenemhez, Édesatyámhoz
Mind közelebb jutok.

Klement Ilona.

Könyvismertetések helyszüke miatt újra elmaradtak, de jövő számunkban külön helyet szentelünk nekik.

Az Újszövetség Mannája

QILY MEGBECSÜLHETETLEN drága kincsünk földi életünkben az Eucharisztia, az Újszövetség Mannája, megérthetjük abból is, hogyha az Ószövetség mannájával, az Eucharisztia előképével hasonlítjuk össze. Mózes II. könyvének 16. fejezetében olvassuk, hogy Izrael fiainak egész sokasága Egyiptom földéről való kijövele után a második hónap 15-dik napján Szin pusztába jött, ahol Mózes és Áron ellen zúgolódní kezdének...

Az esztergomi oltáregyesület 1926-i kiállítása.

Szóló pedig az Úr Mózeshez: Hallám Izrael fiainak zúgolódásait, szóló hozzájuk: Reggel jóllaktok kenyérral és megtudjátok, hogy én vagyok Uratok, Istenetek. Történt..., hogy reggel a tábor környékén feküdt a harmat, amely elszállván, látszott a földszínen valami dérhöz hasonló mintha mozsárban törték volna. Midőn Izrael fiai ezt meglátták, így szóltak egymáshoz: Manhu? ami azt jelenti: Micsoda ez? mert nem tudták, mi legyen az? Kiknek Mózes felele: Ez ama kenyér, amelyet az Úr adott nektek táplálkozásra... Szedték azt pedig naponkint reggel, kiki annyit, amennyi elegendő vala élelmére, mert midőn felmelegedett a nap, elolvada. És mondá Mózes: Hat nap szedjete, de a hetedik napon az Úrnak szombatja van, azért (e napon) nem találtatik... Izrael fiai pedig manná

ettek negyven esztendeig, míg a lakott földre nem érkeztek; ezen eledellel táplálkoztak, míg Kánaán földjének határait el nem érték.

Az Egyiptomból való menekülésük és a Vörös-tengeren való átkelésük után Izrael fiai a kietlen pusztaságon negyven évig vándoroltak, míg az ígéret földjére, Kánaánba nem érkeztek. Ezen hosszú és fáradalmas vándorlásukban az Istentől nekik küldött manna volt mindennapi eledelük. E manna nélkül nem bírták volna a negyven évi viszontagságteljes vándorlást és nem juthattak volna be az ígéret földjére. Az ószövetségi manának íme mily fontos volt a rendeltetése. Mily szükséges tényező volt ott a pusztaságban a negyven évig vándorló izraelitáknak ez a mindennapi manna.

Az újszövetségi Mannának: az Eucharisztiaának még sokkal fontosabb a rendeltetése. A manna az izraelitáknak, az Újszövetség mannája az egész emberiségnek szól.

Miként az izraeliták a pusztában, úgy mi is a misztikus Vörös-tengeren való átkelésünk, vagyis a keresztség szentségének felvétele után itt vagyunk e földi élet pusztájában és vándorolunk a nagy kietlenség és félelem e helyén és vándorolva dolgozunk oly sokat, hogy elfáradtan majdnem ellankadunk a hosszú életúton. Szent Ágoston e földi zárandoklásunkat következő beszédes és jellegzetes mondatokkal írja le: «Még nem jutottunk el az ígéret földjére. Hallják ezt az összes hívők, tudják meg, hol vannak. Számkivetésben vannak, vágyódnak a haza után. Azért az Apostol még ennek a számkivetésnek útján tartózkodva (ekkép szól): Azokra, amik előttem vannak figyelve, szándék szerint Isten felső hívásának pálmájára törekszem, mintha azt mondaná, Isten felső ígéretének hazájába sietett és Testvéreim, bármit szenvedett ez a nép itt a kietlenségben és bármit ajándékozott nekik az Isten, ezek az ostorcsapások, ezek az ajándékok, azoknak a dolgoknak jelképei, amelyeket az élet pusztaságában Krisztus akarata szerint járva és a hazát keresve, mind vigasztalásunkra elnyerünk, mind próbatevésünkre elszenvedünk.»

Innét van, hogy hiányzik nekünk az égből adott kenyér, amely minden gyönyört és minden íz édességét magában foglalja. Midőn az izraeliták az ígéret földje felé vándoroltak, mannat kaptak és mi, az Újszövetség emberei, midőn égi hazánk felé tartunk, az Eucharisztiaát kapjuk. Amikor a manna először megjelent, az izraeliták csodálkozva mondták egymásnak: «Manhu, micsoda ez?» Hasonló módon az Eucharisztia első hirdetésére bámulatba estek az emberek és csodálkozva kérdezték: «Hogyan adhatja ez nekünk testét ételül?» A manna a pusztában jelent meg és aprószemű volt, mintegy mozsárral apróra törve; a mi Szentségünk is a legfinomabb ételnek, a legkönnyebb tápláléknak alakját viseli magán ...

(Folyt. köv.)

Nagelreiter Alajos dr.

Ver sacrum — Szent Tavasz.*

(Primiciára.)

ÜNNEPI díszbe öltözött, ezer gyertyafényes oltáron fehér virágok reszketnek s az oltár előtt két aranyos szív édes emlékü boldog tavaszának első zsengeje, elsőszülött fia, primiciáját tartja. Szemükből alágördülő nagy fénylő könnycseppek hűséges szeretettel öntözik az oltár lépcsőjéről hallatszó alázatos «mea culpát», de mindjárt rá felszikkadva imává, könyörgéssé magasztosulnak s a lépcsőn fölfelé haladóval együtt szárnyalnak az ég felé.

— Látod őt, Uram? — mondja fénylő tekintetük. — Nézd, az elhivatás gyöngyvirágkoszorúja a karján, a Veled való örök frigy szimboluma; nézd, a liliosomos ünnepi ornátus az ő álmainak hatyúfehér selyme, a Veled való nász örökemlékü drága köntöse; hallod? ujjongó glóriája az angyalkarok harsonájának diadalhymusza.

Nézd, az ifjúság rózsája Neked fakadt az arcán, a tisztaság hamva a Te csókodra vár, hitének tüze Feléd lángol, lelkes tekintete Téged keres és édes ajkad boldogító tanítása — az Írás szava — mélységes meggyőződéssel, érces hitvallással Téged hirdet.

Fogadd el őt mi tőlünk, Uram, kegyesen; fogadd el, mint hálánk szeretetáldozatát a Te nagyobb dicsőségedre, akivel ifjú szívünk szent szerelmét megajándékoztad, akit gondjainkra bízál és akit mi Neked neveltünk a Te szíved örömeire, fájdalmid vigasztalására, szomorúságod engesztelésére. Fogadd el őt tőlünk különösen most, az inség idején, a sok aratás és kevés munkás idején és takard őt áldott szíved szeretetének piros palástjába. Legyen kedves Előtted, Uram, az ő iparkodása, szolgálata; tedd termékennyé munkáját minden egyes, a Te szent kereszteddel megváltott gyermeked és egy igaz anyaszentegyházad javára, mert szent vagy, szent és erős, halhatatlan Úristen.

— Halkul az orgonabúgás, elpihennek az imádkozó ajkak, a legszentebb pillanat közelsége megállítja még a szívek dobogását is, csak érzések fűtik a lelkeket. A síri csöndben kettős áldozatra csilingel a csengő.

Ver sacrum** — tavaszunk első zsenge terméséből hozott áldozat az inség idején, te vagy, kedves jó fiam — dobogja boldog megadással a szülők szíve; «ez az én testem» susogja elsőfízben reszkető, megindult hangon az ifjú újmisés. Majd az ősz Simeon boldogságával emeli magasra a kezei közé simult édes Üdvözítőt, közben száll-száll az illatos

* Gondolatok egy pesti januári primiciáról.

** Szent tavasz.

Norberta ölelő karjaiban találta meg fájó szívének vigasztalását. De miért is sírt?

Hogy édesapja meghalt vagy hogy el kell hagyni a zárdát? Nem tudta volna megmondani.

Mikor a kocsiba ült, még akkor is úgy köszönt el: a viszontlátásra. Elhatározta, hogy a temetés után visszajön s most már teljesedhetik régi óhaja, hogy itt a liliomot termő zárdá falai közt fog élni Jézusért, az ő

Az esztergomi oltáregyesület buzgó tagjai, középen Öminenciájával.

szeretetében élve és égve, mint a gyertya az oltáron. Édesapja halálával úgy érezte, elszakadt az a lánc, ami a világhoz bilincselte, ott fenn az égben már nem fogják csak ellenezni ezt a hősiesség lépést s ezt a nemes elhatározást.

* * *

A temetés után nem ment vissza a zárdába. De nem is mehetett. Csak most látta világosan, hogy nem is oly jó a helyzetük, mint azt átlag az emberek gondolták róluk. A külső, előkelő máz alatt borzasztó nagy anyagi összeomlás lapult.

— Értsd meg leányom, nem adhatlak vissza a zárdába. Bár nagyon fáj ez nékem. Bözsikét még kitaníttathattam, de téged már nem vagyok képes.

Klárka megtanulta az engedelmességet. Belenyugodott. Különben is most nem mehet még vissza, segíteni kell édesanyjának a ház körül s nem is maradhat vigasztalás nélkül. Bözsi testvérkéje a bankban van elfoglalva s így mamája magára volna hagyatva. Igen, Klári nem mehetett, mert bebizonyították neki s ő nagyon megértő. Eljöttek a rokonok, ismerősök kondoleálni, vigasztalni. S Klári alaposan megvigasztalódott. Mindennap írt levelet a Máternek meg a leányoknak is a zárdába. Vizsga után azok is elszéledtek. Megszakadt a fonál. A levelek megritkultak, mint az őszi hideg szél után a fákon is a levél. Ezekután már nem is kellett marasztalni, mert ő is talált már magától okokat, ami miatt «még» nem mehet vissza. A lelke elszórakozott a világban.

S multak-teltek a hetek, hónapok, a zárdának kiveszett lelkéből a varázsa, csak halvány emléke élt még. Egy bohó kis zárdai leányt nem nehéz kiábrándítani *komoly* elhatározásából. Az imádsága kezdett üres, hideg és kellemetlen lenni. A szentmiséken is csak a külső pompa érdekelte. Az eleven divatlap a templom előtt, mikor a nép kiözönlik a templomból. De hogy tudta volna itthagyni ezeket az aranyos fiúkat. Micsoda öröm velük egy társaságban lenni. Már táncolni is tud. Ez oly nagyszerű. Van ideje regényeket is olvasni. Új ruhát kapott, mert az eddigieket röstelte hordani «olyan zárdaias». Mindig gúnyolták miatta. A haját bubisra vágta. A színház is kedves és látogatott hely lett azóta. S amikor Gárgonyi: Annuskáját is a kezébe adta az édesanyja, nem is írt több levelet a zárdába. Máter Norberta pedig minden reggel a szentmisén imádkozott egy elveszett báránkyáért.

* * *

A világ nagyon körülfonta Klárikát, míg végre a kezére húzta azt az aranykarikát, aminek jegygyűrű a neve. Bözsiét bántotta ugyan ez a dolog, hogy oly sok éve házukba járó jelölt úr ily meglepetésben részesítette. Frontot változtatva a fiatalabbat kötötte le magának.

De azért örült is, mert saját művének tartotta azt a nagyszerű eredményt, hogy nem fátyol ékeskedik Klárka arcán, hanem aranygyűrű az ujján. Ő ugratta mindig Jenőt, hogy Klárikát szédítse meg s úgylátszik Jenő szédült bele a verembe. Nagyon mulattak ezen a bálban is. Mindenki azt a feltűnő szép párt figyelte, akik mindig együtt táncoltak és senki mással. Csak a sarokban gubbasztott szomorúan Bözsike.

Klári egész oda volt a boldogság kicsattanó mámorától. Rózsaszínben ragyogott, forgott, élt előtte minden. Oly erősen szorította Jenő karját, mintha soha el sem akarná eresztetni.

— Megvagy, el nem engedlek.

Mámoros jókedvvel, ködös, lucskos hajnalon indultak haza a bálból. Kocsi nem volt a közelben. Gyalog vágtak neki. Az utca kihalt, üres

és néma volt. Csak Klári lelkében zsongott a bál zenéje, lármás és nyüzsgő boldogsága. Bent a csendes házikókban pihentek a szegény, nyomorgó emberek s kint hajnalban hazafelé csatangol a boldogság.

Egyszer csak — jaj!

— Oda nézz, Klári! — kiáltott fel halkán Jenő.

— Ki az? Egy sötét alak. Minden feketé rajta. Csak a haja fehér. Pap jön az utcán.

— Ilyen korán mit keres erre? Talán misézni megy vagy onnan jön, vagy pedig beteghez hívták?

Jenő reszketni kezdett. Bözsi mérgesen nézett a közeledőre.

— Jaj, nem lesz szerencsém, szólalt meg Jenő s megragadta Klári kabátgombját, amikor a pap előttük elhaladt.

Klári ezen a babonán nagyszerűen mulatott s harsány kacagás tört ki ajakán.

A pap megállt. Levette kalapját. A szél meglobogtatta galambfehér haját. Széttárta kabátját. Fehér karing volt rajta s egy kis aranykeresztes zacskó. S mintha a sír mélyéből jött volna a szó, úgy csengett méla szomorú bánattal:

— Beteghez megyek, az Urat viszem, így kell köszönteni őt? S elhallgatott.

Klári visszanézett s amint megpillantotta a pap arcát, megrázkodott. Hirtelen kibontakozott Jenő karjaiból. S ijedt sikoly hagyta el keblét.

— Jézusom!

Nem szólt semmit. Gyorsan lépve siettek haza. Arca zavart volt. A szeme beesett. Jenő és Bözsi megijedt.

— Mi lett, mi történt veled? — faggatták.

— Ó, menjetek. Hát nem láttátok, hogy ki volt az? A fején a töviskoszorú, az arca még akkor is vérzett. S a szeme, azok a szemek! Jaj, elvesztem, mit tettem, mivé lettem. Ledobta magáról a báli rongyokat, ráborult az ágyra. Nem tudták megvigasztalni.

* * *

Ettől kezdve Klári került mindenkit. Zárkozott lett. Még Jenőt sem fogadta. A jegygyűrűt is visszaküldte. S ott látták mindennap a templomban, a hideg kővön, a legutolsó pad mögött sírni, imádkozni. Nem sokáig bírta. Egy reggel összecsomagolt és elment hazulról. Édesanyjának csak annyit írt, hogy nem bírja ki így az életet. Ne keressék. Senki sem tudta, hová lett. Talán öngyilkos lett, vagy mi...

Bözsi kapta meg Jenő gyűrűjét. Boldog volt nagyon. Mikor édesanyja meghalt, övéké lett Jenővel teljesen a ház. Pénz, boldogság volt elég, csak Isten nem volt velük. S itt kezdődött a katasztrófa. Mikor a harmadik gyermeknek is helyet kellett adni az asztalnál, hogy mi tör-

tént, ki tudja. Jenő kimaradozott. Kártyázott. S egy este Jenő rohan haza. Pénztári vizsgálat volt s rájöttek. Sikkasztott. Menekülni kellett. Bőzsi hiába tartotta. A rendőrök nem találták meg. Nyomaveszett. Egyszer egy bizalmas levelet kap, hogy Jenőt X-ben látták. Odautazik. A gyermekeket a szomszédokhoz vitte. Sokáig kereste, míg egyszer az egyik erdei sétányon meglátta. Előtte mentek Jenő és a nő. Nagyon bizalmasan. Oda akart rohanni, hogy megszidja. Nem volt ereje. Futott, szaladt vissza a tóhoz s belevetette magát. Kimentették. Mentők. Sokaság. Kórházba vitték. Ott csend volt. Fehér minden. Béke és boldogság lehelete gyógyítja a beteg szíveket. Egy aranyos lelkű angyal jár ágytól-ágyig s szavára gyógyul a seb. Hozzá is elért. Feléje hajol.

— Hogy van kedves...

Megrázkodik. Elpirul. Szeme könnyes.

— Bőzsikém, te itt.

— Klárikám...

Két szív újra egymásra lelt. Körülöttük béke, szívükben csend. S a falról kitárt karjaival várja a ieszületen lévő Krisztus: *Jöjjetek hozzám, kik fáradtak és terhelve vagytok.* Valkony Ferenc.

A Budapesti Országos Központi Oltáregyesület 1926. évi kimutatása.

Nem dicsekedni akarunk azzal, amit a lefolyt év eredményeként kimutatunk, hisz tudjuk és érezzük, hogy nem a magunk erejéből tettük, hanem mindent a jó Istennek köszö-

nünk és hogy az Oltáregyesület, amely hivatásszerűen a szentségi édes Üdvözítő földi dicsőségének előmozdításán dolgozik, sohasem mondhatja, hogy eleget tett, de hátaltel szívvel dicséretet adni érte annak a mindenható és jóságos mennyei Atyának, «Akitől minden jó származik».

Hogy az Oltáregyesület eszméje nemcsak az egész országban, hanem a főváros területén is folyton tért hódít és a buzgó lelkek mindinkább az Eucharisztia köré csoportosulnak, bizonyítja az az örvendős tény, hogy a lefolyt évben ismét *4 új megalakulásról* kaptunk értesítést, úgy hogy Budapesten jelenleg 28 plébánia és kisegítő plébániatemplomban működik az Oltáregyesület: mindenütt megtartják a havi ájtatosságot szentségkítéttel. Az egyes fiókok vezetői rendszeresen a helyi elnöknő vagy a terjesztőnök által küldik be kimutatásaikat és elszámolásaikat és tartják fenn az érintkezést a Központtal, mert maguk az igazgató urak sokoldalú elfoglaltságuk miatt vajmi ritkán jelenhetnek meg a központi terjesztőnöki üléseken.

A budapesti tagok száma 1645-tel szaporodott, a külső tagoké, akiket ugyanis elkönyvelés végett hozzánk bejelentettek, 1652-vel.

Tagdíjak és adományok fejében összesen 178,505.110 K folyt be, ebből 124,620.570 K Budapestre (központi irodában 85,557.870 K, a fiókok révén 39,062.700 K) esik, 53,885.010 K pedig a vidékre.

Az egyes budapesti fiókok hozzájárulása a következő volt: Koronázó főtemplom 2,688.100 K, Királyi várkápolna 650,000 K, Tabáni plébániatemplom 1,858.100 K, Krisztinavárosi plébániatemplom 1,593.500 K, Városmajori plébániatemplom 1,727.500 K, Lágymányosi plébániatemplom 1,464.000 K, Szt. Erzsébet-apácák temploma 674.550 K, Alsóvizivárosi

plébániatemplom 1,230.000 K, Felsővizivárosi pléb.-templom 1,195.000 K, Újlaki plébániatemplom 1,965.000 K, Óbudai pléb.-templom 2,535.500 K, Belvárosi pléb.-templom 700.000 K, Lipótvárosi bazilika 2,395.000 K, Lipótvárosi Lőportárdulói plébániatemplom 398.000 K, Erzsébetvárosi plébániatemplom 3,000.000 K, Terézvárosi plébániatemplom 1,541.000 K, Angyalföldi pléb.-templom 1,989.650 K, Regnum Marianum plébániatemplom 1,500.000 K, Zuglói pléb.-templom 700.000 K, Józsefvárosi pléb.-templom 6,921.000 K, Ferencvárosi pléb.-templom 2,497.800 K, Tisztviselőtelepi plébániatemplom 1,110.000 K, Kada-utcai kisegítő kápolna 585.000 K, Augusztalepei kisegítő kápolna 844.000 K.

Az ország többi részeiből és külföldről beküldött összeg pedig így oszlik fel: Esztergom főegyházmegye 7,317.450 K, Eger érseki egyházmegye 19,814.100 K, Veszprém egyházmegye 8,808.800 K, Szombathely egyházmegye 1,744.300 K, Vác egyházmegye 2,724.000 K, Csanád egyházmegye 1,016.000 K, Kassa egyházmegye 800.000 K, Székesfehérvár egyházmegye 93.360 K, Pannónia főapátság 466.000 K, Szatmár egyházmegye 300.000 K, Nagyvárad egyházmegye 620.000 K, Hajdudorog egyházmegye 6,670.000 K, Eperjes egyházmegye 140.000 K, Amerika 3,371.000 K.

Ezzel szemben a Központ által kérvények alapján nyújtott segélyben az alábbiak részesültek: Budapest 22 kérvénnyel 107,915.000 korona,

Esztergom főegyházmegye 6 kérvénnyel 33,260.000 K, Eger főegyházmegye 12 kérvénnyel 48,175.000 K, Veszprém egyházmegye 7 kérvénnyel 30,955.000 K, Szombathely egyházmegye 3 kérvénnyel 11,370.000 K, Vác egyházmegye 13 kérvénnyel 67,345.000 K, Csanád egyházmegye 2 kérvénnyel 4,170.000 K, Kassa egyházmegye 2 kérvénnyel 16,550.000 K, Székesfehérvár egyházmegye 3 kérvénnyel 19,055.000 K, Pécs egyházmegye 2 kérvénnyel 9,670.000 K, Győr egyházmegye 3 kérvénnyel 17,270.000 K, Szatmár egyházmegye 1 kérvénnyel 8,985.000 K, Rozsnyó egyházmegye 1 kérvénnyel 2,185.000 K, Nagyvárad egyházmegye 1 kérvénnyel 7,385.000 K, Erdély egyházmegye 915.000 K, Hajdudorog egyházm. 6 kérvénnyel 42,185.000 K, Eperjes egyházmegye 1 kérvénnyel 6,000.000 K, Afrikai missziók 1 kérvénnyel 9,685.000 K értékekben.

Szétosztásra került: 16 fehér, 4 fekete és 6 viola pluviale, 20 fehér, 12 fekete, 15 zöld, 11 viola és 9 piros kazula, 4 fehér, 5 fekete és 4 színes felonion, 13 dupla és 4 egyszerű stóla, 5 ciboriumköpenyke, 10 beteglátogató-burza, 4 antipendium, 2 oltárpárna, 8 fekete és 6 viola ministránsruha, 1 cingulus, 43 alba, 35 karing, 42 ministránsing, 9 oltárterítő, 202 vállkendő, 204 palla, 206 corporale, 394 purificatorium, 391 palla, kehely paténával 3, kehely gör. kath. szert. felszereléssel 1, monstrancia 3, ciborium 1, custodia beteglátogatáshoz 6, sz. olajtartó beteglátogatáshoz 8, velum 15, öröklámpa 2,

szenteltvíztartó hintővel 1, füstölőtömjéntartóval 4, pacificale 2, dupla olajtartó 1, kézmosó szelence 1, csengetyű 2, csengetyűhúzó 2, ampolnák tálcával 4 készlet, kánontábla készlet 1, tabernákulum 1, menyegyzet 3, missale 5, aranyozott fakeseszt 1.

A jó Isten után tagjaink buzgó-ságának köszönjük, hogy a háború után először ismét a nagy Szt. Erzsébet-teremben tarthattuk meg kiállításunkat, ami annyit jelent, hogy a tavalyinak körülbelül kétszerese készült ezidén és ugyanolyan mértékben lehetett az ajándékokat is szétosztani, mint mutatják a fenti számok.

Ezen fehér- és ruhaneműek egy-része a hetenkint háromszor tartott munkaórák alatt készült, mely alkalommal (a pénteki összejövetelnél) a szentségi édes Jézus buzgó munkásnői az egész nagy termet betöltve, Márta szorgoskodásával dolgoztak az Ő földi hajlékainak fel-díszítésén, míg Mária lelkületével a konferenciákban előadott «Igéjél» hallgatták. A konferencia-beszédeket a lefolyt évben dr. Mátrai Gyula lelkész tartotta, ősz óta pedig fel-váltva ügyvezető igazgatónkkal, dr. Babura László pápai kam. úrral. A többinek előállítása pedig azoknak a kedves anyáknak és nővéreknek kedves feladata, kik egész éven át az Oltáregyesület számára dolgoznak.

Lapjaink terjesztése körül külön-nösen kongregánistáink és egyes terjesztőnk buzgólkodtak, valamint a székesfővárosi hitoktatók és hit-

oktatóknak; az O. E.-i fiókok közül pedig az Angyalföldi, Terézvárosi, Országúti, Tabáni, Lágymányosi és Regnum Marianumi. Amerikai előfizetőink száma sajnos megcsappant. Az «Örökimádás»-ból 1650 példány fogyott el havonta, ebből 220 Amerikába ment; a «Jézusom Örömom»-ból 9000, de a tengerentúli magyar gyermekek csak 150 példányban járatták.

A lefolyt évnek jelentősebb eseményeit, ünnepségeit és a templomban tartott szertartásait az Örökimádásban annak idején közöltük.

Nagy örömmel említjük meg a szentségi Úr Jézus dicsőségére, hogy templomunkban tavaly óta ismét jóval növekedett a szentáldozások száma. *A lefolyt év folyamán 105.080-an fogadták szívükbe a fehér ostya igénytelen leple alatt Urukat és Teremtőjüket.*

Az Örökimádás-templomban bemutatott *szentmisek száma 2100 volt.*

Ami pedig a házban lelkigyakorlatok, katekizmus-oktatás, stb. révén történt, arról beszéljenek a számok.

Az Oltáregyesület és kongregációk tagjai és mások számára is mindössze 10 általános lelkigyakorlatot rendeztünk, nagyjából nagyjából; a résztvevők száma 1321 volt;

1 nyilvánosat a templomban, mely alkalommal zsúfolásig megtelt az Örökimádás;

6 zárt lelkigyakorlatot 171 résztvevővel.

195-en külön-külön végeztek szentgyakorlatot.

Buzgó kongregánistáink minden hó első szerdáján havi visszaillesztést (havi magány) tartottak a délutáni órákban.

A «Szt. Ignác csoport» pedig, mely a zárt lelkigyakorlatokból toborozza tagjait, minden hó utolsó vasárnapján gyülekezett szentmisére és közös szentáldozásra.

Katekizmus oktatásban 74 felnőtt és több gyermek részesült; ösz óta azonfelül közös katekizmust tartunk olyanok számára, kik akár visszatérni akarnak a katolikus vallásra, akár abban megerősödni. Eddig 20-an hallgatták az oktatásokat.

11 másvallású áttért szent hitűnkre.

Házikápolnánkban 12 felnőtt vette fel a keresztség szentségét.

Ugyanott 19 házasság rendezett szent vallásunk törvényei szerint.

Mindmégannyi lélek, kit a közöttünk lakozó szentségi édes Üdvözítő hívó szava és az Eucharisztia-ból kisugárzó kegyelem vonzó ereje hozott ide az Örökimádásba, hogy rávezesse őket arra «az igaz útra, mely az életre vezet».

Neki legyen tehát érte örök hála és köszönet!

Úgy a külső rendelkezések, mint saját templomunk szükségleteinek kielégítésére 179.250 nagy és 2.233.250 kis ostya készült a házban.

*

Engesztelő novénánkról, lapzárta miatt, a következő számban írunk.

Az esztergomi Oltáregyesület 1926. évi kiállítással kapcsolatos közgyűléséről a következő beszámolót adhatjuk:

Az évenként szokásos közgyűlés ez alkalommal a szokottnál fényesebb és gazdagabb keretek közt folyt le, hogy méltó kifejezése legyen annak a fokozottabb buzgóságnak, mellyel a lefolyt évben kívánta az egyesület kettős célját szolgálni az eucharisztikus Jézus dicsőségére. A fokozottabb buzgóságra alkalmul szolgált több esemény, így Krisztus királyságának első nyilvános ünneplése, a szentévnék Rómán kívül kiterjesztése, a csikágói világkongresszussal való bensőszerű kapcsolódás és az egyesület helyi életének két kedves mozzanata: a hófehér zászló 30 éves és az érdemekben gazdag elnökszasszony 20 éves jubileuma.

A kiállítás és közgyűlés színhelye, a vízivárosi zárda nagyterme zsúfolásig megtelt ünneplő közönséggel. A bíbornok, hercegprímás Öminenciája, mint mindig, ezúttal is kitüntette az egyesületet magas megjelenésével. A közgyűlés elnöki tisztségét ő vezette s atyai szeretete jeléül amerikai útját hosszabb beszédben ismertette. A nagyterem falait köröskörül nagy gazdagságban a kiállított egyházi ruhák ékesítették. A világháború szerencsétlen lezajlása óta az egyesület immár a 7-ik kiállítást rendezte, bár a nehéz gazdasági viszonyok közt szerény anyagi erővel rendelkezik. Az egyesület ugyanis elsősorban az elkopott, a használatra már alkalmatlan, de egyébként még értékes egyházi ruhák megmentésén fáradozik, mikor nagy gondnal és türelemmel kijavítva, átalakítva, kitisztítva ismét használhatóvá teszi azokat. Ez okból az egyesület kebelében állandóan, egész éven át serény

munka folyik. Heti két délután jön össze a fáradhatlan munkásgárda és végzi serényen, hitből fakadó, értékes munkáját, melynek gyümölcseként a kiállítás az utolsó évről feltüntetett: 22 kazulát, 8 pluviálét, 8 dalmatikát, 14 albát, 21 karinget, 5 oltárterítőt, 2 fehér egyesületi lobogót, 4 ministrans ruhát, 1 velumot, 1 szószéktakarót, 1 Mária-szobrot és 200 darabnál több apró egyházi fehérneműt.

Az egyesület az eucharisztikus Jézus imádását havi két alkalommal végzi közös ájtatosságban: az első csütörtök esti szent órában és a II. vasárnapi egésznapos szentségimáddal. — A tagok megszentelését ezeken kívül még az évi szentgyakorlatokban munkálja. A nagybőjtön 3 napi nyilvános lelkigyakorlatos szentbeszédekben készíti a jó lelkeket a húsvéti szentgyónásra és szentáldozásra. A nyár folyamán meg már harmadízben nyújtott alkalmat kedves tagjainak, hogy a háromnapos zárt lelkigyakorlatok magányos csendjében bőségesebben is vehessék az Üdvözítő kegyelmeit. Hála a jó Istennek, a jó hűvek dicséretes buzgósággal használják fel ezen kiváló kegyelmi időket. — Az egyesületi ügyek elintézése a havi választmányi ülésen történik, mely 1-1 konferenciával kapcsolatos.

Lisieuxi Kis Szt. Teréz zászlajára Nagys. és Fldő ügyvezető igazgató urunk *dr. Babura László* pápai kamarás 500.000 koronát volt kegyes adományozni. A kedves Szent hullassa reá az ő hervadatlan rózsáit és azaz jutalmazza meg őt, amit az Úr Jézus szemében (mert azt mondta, előbb megnézem az Úr Jézus szemét tetszik-e neki amit kérni és adni akarok) legjobbnak lát számára. Még mindig csak a fele van meg a kívánt összegnek!

Felelős szerkesztő: dr. Mátrai Gyula. — Felelős kiadó: dr. Mészáros János.

Stephaneum nyomda és könyvkiadó r. t. Budapest. Nyomdaigazgató: Kohl Ferenc.